

	Tárgyak: Orrszorító
	Intézmény: Laczkó Dezső Múzeum Erzsébet sétány 1. 8200 Veszprém +36 20 548 5714
	Gyűjtemények: LDM_Régészeti gyűjtemény
	Leltári szám: LDM_R_84.22.96.

Leírás

A római birtokosok szívesen foglalkoztak lótenyésztéssel, erre azonban csak a nagyobb gazdaságokban nyílt lehetőség. Egyrészt a jó vérvonalú tenyészmének ára magas volt, így a kevésbé módosabb birtokosok számára elérhetetlen maradt, másrészt a ménes (equitum) tartásához tágas mezőre volt szükség. Varro, ókori szerzőtől tudjuk, hogy négy különféle célra használták a rómaiak a lovakat: igavonásra, versenyzésre, tenyésztésre és a hadseregnél. A gazdaságokban kocsit vontattak, és vizet hordattak a lovakkal, cséplésnél is használták őket, trágyájukat pedig a földeken hasznosították. Az irodalomban a költők is megénekelték a nemes paripákat, dicsérték eszközüket (Plinius szerint „kimondhatatlanul okosak”). A bemutatott eszköz a lovak rögzítésére, megfékezésére alkalmas egyszerű, de hatásos eszköz volt.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Bronz / kovácsolt, öntött

Méretetek:

M: 12,5; Sz: 19 cm; Pántsz: 8 cm

Események

Készítés	mikor	2. század
	ki	
	hol	
Feltárás	mikor	1981
	ki	
	hol	Balácapusza
Felhasználás	mikor	2. század
	ki	
	hol	

[Időbeli
vonatkozás] mikor kora császárkor

ki

hol

[Kapcsolódó
személyek/
intézmények] mikor

ki

Palágyi Sylvia

hol